

спортивного інвентарю, відсутність належних умов для якісного проведення уроків фізичної культури, недостатня кількість годин для вивчення предмету, потреба у наданні організаційно-методичної допомоги та низький рівень фізичної підготовленості учнів.

Мета роботи. – теоретично обґрунтувати необхідність створення методики навчання спортивному орієнтуванню учнів старшої школи в процесі фізичного виховання.

Викладення основного матеріалу. Виходячи зі складної соціально-економічної ситуації в Україні зрозуміло, що до підбору варіативних компонентів програми фізичної культури для старших класів слід підходити обережно. Не зважаючи на велику кількість видів спорту, що культивуються в Україні (52 олімпійських, 72 неолімпійських, 25 спортивно-технічних і прикладних видів спорту та 47 видів спорту для осіб з вадами слуху, зору, опорно-рухового апарату, розумового розвитку), далеко не всі вони можуть бути використані у практиці роботи школи. Причини можуть бути різними – дороге обладнання, високий рівень травматизму, монотонність тощо. Не зважаючи на значну кількість робіт, що присвячені проблемі удосконалення процесу фізичного виховання у школі, пошук нових шляхів є доцільним. Одним з найефективніших у цьому напрямку є використання спортивного орієнтування [3]. Проведенні поодинокі наукові дослідження свідчать, що спортивне орієнтування сприяє фізичному розвитку, вихованню вольових та моральних якостей (А.Г.Шугаєв, 2002); розвитку інтелектуальних здібностей, підвищенню розумової працездатності (Т.А.Федорова, 2004, М.Г.Суханова, 2011), є ефективним засобом сполученого розвитку основних фізичних якостей та рухових навичок учнів (Б.А.Слонов, 2003).

Питанням формування вмій та навичок орієнтування на місцевості присвячені роботи ряду зарубіжних вчених Б.А.Ингстрема, О.Каркайнена та О.Пакконена, К.Макнейла, Т.Ренфрю, Т.Беритсена, Э.Ізопа. Водночас, у сучасній навчально-методичній літературі питання, які стосуються навчання спортивному орієнтуванню на уроках фізичної культури висвітлено недостатньо. Дані положення пояснюють актуальність теми дослідження, яка пов'язана з необхідністю вирішення наукового завдання, що представляє істотне теоретичне та практичне значення для вдосконалення системи фізичного виховання школярів. Спортивне орієнтування, як варіативний компонент, на відміну від багатьох інших видів спорту, відкриває широкі можливості для діяльності вчителів та учнів. Відсутність необхідності будувати дорогі споруди (басейни, зали, стадіони), наявність різних видів (орієнтування бігом, на лижах, на велосипедах, трейл-орієнтування), висока емоційна привабливість, проведення занять на свіжому повітрі, звичайний спортивний одяг та взуття (спортивний костюм, кеди або кросівки) дозволяють з успіхом використовувати цей вид спорту у різних куточках України. Висока ефективність занять може бути досягнута в умовах як міста, так і села. Спортивне орієнтування являє собою своєрідний соціальний феномен у сучасному суспільстві [3]. Поєднання фізичної та інтелектуальної діяльності, що відбувається у природному середовищі здійснює багатогранний позитивний вплив на формування фізичних, інтелектуальних та особистісних рис школярів [3, 4].

ВИСНОВКИ. Отже, проведення спеціальних досліджень спрямованих на теоретичне обґрунтування, розробку та експериментальну перевірку методики навчання спортивному орієнтуванню учнів старшої школи в процесі фізичного виховання заслуговує на увагу. Доступність і ефективність використання спортивного орієнтування в організації та проведенні занять зі старшокласниками на уроках фізичної культури дозволяє вирішувати проблемні питання характерні для сучасної школи. Слід відзначити, що розробка нового варіативного компонента програми з фізичної культури значно полегшить і урізноманітнить роботу вчителів.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ. Основну увагу у подальших дослідженнях слід зосередити на дослідженні мотиваційних пріоритетів, показників фізичного та психоемоційного стану учнів старших класів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Навчальна програма з фізичної культури для загальноосвітніх навчальних закладів (10-11 класи) / під заг. кер. Т.Ю.Круцевич. – К., 2010. - 42 с.
2. Тимошенко О.В. Оптимізація професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури: монографія / О.В. Тимошенко. – К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2008. - 421 с.
3. Якушев Д.С. Научно-теоретические аспекты организации учебно – тренировочного процесса спортсменов-ориентировщиков / Д.С. Якушев // Сборник научных трудов молодых учёных / Под общ. ред. В.А. Пегова, А.Б. Куделина. – Смоленск: СГАФКСТ, 2013. – Вып. 20. – С. 113-116.
4. Kirihiyanen O.P. Cognitive Structures and strategies in orienteering / O.P. Kirihiyanen // Scientific J. of orienteering. 2014. - № 1. - S. 28-35.

УДК: 376.352: 159. 938. 343. 32 – 053.5

Бессарабова О.В.
Запорізький національний університет

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ І КОРЕКЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СЛАБОЗОРИХ ДІТЕЙ ЗАСОБАМИ ІГОР

У статті описано принципи, зміст і організацію корекційно-розвивальної роботи зі слабозорими дітьми засобами ігор, подано результати експерименту та їх аналіз, доведена ефективність створених педагогічних умов для розвитку і корекції пізнавальної діяльності слабозорих дітей 5-7 років, корекції їхніх психомоторних функцій і координаційних здібностей.

Ключові слова: слабозорі діти, гра, пізнавальна діяльність, психофізичний розвиток, педагогічні умови, рухова активність, мовленнєві ігри.

Бессарабова Е.В. Психолого - педагогические условия развития и коррекции познавательной деятельности у слабовидящих детей средствами игр. В статье описаны принципы, содержание и организацию коррекционно-развивающей работы со слабовидящими детьми средствами игр, представлены результаты эксперимента и их анализ, доказана эффективность созданных педагогических условий для развития и коррекции познавательной деятельности слабовидящих детей 5-7 лет, коррекции их психомоторных функций и координационных способностей.

Ключевые слова: слабовидящие дети, игра, познавательная деятельность, психофизическое развитие, педагогические условия, двигательная активность, речевые игры.

Bessarabova O. Psychological and pedagogical conditions of development and correction of cognitive activity of visually impaired children by means of games. The article presents the content and organization of correctional and developing work with visually impaired children by means of games, the corrective program, which was developed on the basis of the motion games in conjunction with articulatory and finger gymnastics was presented. According to the content of correctional program the cognitive activity development in the process of correctional and developing games is built on such fundamental principles: consideration of the specific and personal characteristics of children with visual impairments, comprehensive approach to diagnostics and corrective help for children with visual impairment; differentiated approach to children depending on their vision condition and ways of orientation in the environmental cognition, including the application of special forms and methods of work with children, original books, visual manuals, typhlotechnic. It was described the pedagogical experiment with application of approved motive games that are systemized by the following criteria: development of personal qualities of children, their sensorimotor functions, cognitive mental processes, physical abilities, speech, strengthening and expanding of the basic ideas, expand the perceptions about the environment, pinning of the social and life skills. The results of the experiment and their analysis were presented, it was proved the effectiveness of the created pedagogical conditions for development and correction of visually impaired children of 5-7 years cognitive activity, correcting their psychomotor and coordination skills.

Key words: visually impaired children, game, cognitive activity, psychophysical development, pedagogical conditions, physical activity, conversational games.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Часткове порушення зору негативно позначається на здатності дитини вільно орієнтуватись у довкіллі, зводить до мінімуму її рухову активність, спричиняє відхилення в фізичному і психічному розвитку. Ці особливості розвитку простежуються в дозріванні біологічних, фізіологічних, психічних функцій і виявляються у труднощах соціальної адаптації та спілкування, невідповідності віковим нормам, уповільненому темпі мислення, фрагментарності уявлень про довкілля, зниженому рівні пізнавальної мотивації та здатності до навчання, незрілості емоційно-вольової сфери. Усе це доповнюється негативним впливом вимушеної малорухомості дітей, ослабленим соматичним здоров'ям, вторинними руховими порушеннями, зниженим рівнем життєво важливих кондиційних і координаційних здібностей. Роботу виконано згідно з тематичним планом науково-дослідних робіт Запорізького національного університету, напрям «Корекція рухової сфери в учнів з вадами слуху засобами оздоровчого туризму» (Державний реєстраційний номер 0113V000200).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема розвитку пізнавальної сфери слабозорих дітей була розглянута в багатьох аспектах. Виявлено особливості зорового сприйняття і наглядно-образного мислення в дітей з косоокістю та амбліопією Л. Григор'єва [1], Л. Плаксина [5], В. Феоктистова [8], просторового орієнтування дітей з порушенням зору, Л. Новікова [4], сприйняття ними кольору, форми і простору, пізнавальної діяльності О. Литвак, А. Андросян [3], розвитку мовлення в дітей з вадами зору В. Тарасун [7]. Досліджено шляхи і засоби подолання недоліків розвитку слабозорих дітей. Зокрема, визначено роль ігрової діяльності в подоланні недоліків їх фізичного розвитку Д. Маллаєв, Л. Сековець [6], компенсування вторинних відхилень у фізичному розвитку і руховій підготовленості Л. Касаткін, Б. Сермеєв [2], вплив фізичних вправ на функціональний стан зорового аналізатора.

Мета дослідження: розробити психолого-педагогічні умови використання ігор як засобу розвитку пізнавальної діяльності слабозорих дітей.

Завдання дослідження: прокласифікувати, апробувати та впровадити ігри у виховний процес розвитку і корекції пізнавальних психічних процесів у слабозорих дітей 5-7 років.

Виклад основного матеріалу дослідження. Методика корекції пізнавальної діяльності слабозорих дітей 5-7 років засобами ігор будувалася з урахуванням індивідуальних особливостей їхнього розвитку; комплексного підходу до діагностики і корекції розвитку; диференційованого підходу в залежності від стану зорового аналізатора; застосування спеціальних форм і методів роботи; зменшення наповнюваності груп; забезпечення оптимальних умов для медико-психолого-педагогічної реабілітації, збільшення кількості занять рухливими іграми. Було апробовано 52 рухливі гри, що систематизовано за такими ознаками: розвиток особистісних якостей дітей, їхніх сенсомоторних функцій, пізнавальних психічних процесів, фізичних здібностей, мовлення, закріплення і розширення елементарних уявлень, розширення уявлень про довкілля, закріплення соціально-побутових навичок. Експериментальна робота проводилася зі слабозорими дітьми на заняттях у першій половині дня і складалась із підготовчої, основної, заключної частини, кожна із яких мала конкретні завдання. Підготовча частина містила загально розвиваючі вправи у русі і на місці; в основній частині пропонувались ігри на розвиток пізнавальної діяльності, заключна частина містила вправи, спрямовані на відновлення організму (ходіння у спокійному темпі, хоровадні ігри тощо). Упродовж дня діти експериментальної групи обов'язково виконували 5-7 хвилинний

комплекс пальчикової й артикуляційної гімнастики, що була розділена на блоки: а) загальна моторика, статична і динамічна координація, оптико-просторова й оптико-кінестетична координація рухів, темпо-ритмічна організація рухів; б) дрібна моторика кистей і пальців рук, статична, динамічна і реципронна координація, диференціація, переключення рухів. Артикуляційна гімнастика включала вправи на формування повітряного струменя, для губ і язика.

Особливу увагу при проведенні ігор приділяли мовленнєвому спілкуванню. При підборі ігор враховували доступність для дітей змісту ігор; рівень їхніх пізнавальних і рухових можливостей; наявність варіантів ускладнення, комплексний характер впливу (стимулювання пізнавальної діяльності, корекція психофізичних порушень, фізичних якостей, координаційних здібностей, зміцнення організму тощо). При проведенні рухливих ігор перевага надавалась інвентарю і атрибутам яскравих кольорів (зелений, червоний, помаранчевий, жовтий), що позитивно діють на зорове сприйняття. Орієнтувальні лінії позначалися кольоровою крейдою або смужками яскравої кольорової тканини. Перед заняттям дітей обов'язково ознайомлювали з розмірами ігрового майданчика і з усіма орієнтирами (зоровими, слуховими). На заняттях було введено обмеження на різкі нахили, стрибки, вправи з обтяженнями, акробатичні вправи (перекиди, стійки на голові, плечах, руках, висі вниз головою), а також зіскоки зі снарядів, вправи зі струшуванням тіла і нахилами голови, різким переміщенням положення тіла та можливими травмами голови, вправами високої інтенсивності, тривалі м'язові напруження і статичні вправи, навантаження з великою інтенсивністю бігу. Для покращення умов соціалізації проведено спільні ігри зрячих і слабозорих дітей, зміст яких був адаптований для кожної конкретної групи. Паузи для відпочинку заповнювалися вправами для зорового тренінгу, на релаксацію, на регуляцію дихання, пальчикову гімнастику. Особливу увагу було надано застосуванню пальчикових ігор («Кулак-долонька», «Равлик», «Пальці разом-пальці нарізно», «Окуляри», «Лебідь», «Сім'я», «Будиночок», «Брати»). Спеціальні вправи з розвитку тонких рухів пальців рук покращували рухливість м'язів, сприяли спільній роботі кистей рук, удосконалюючи їх координацію. Для підвищення мотивації пізнавальної діяльності дітей у процесі рухливих ігор створювалися ситуації успіху і захоплення в формі словесної похвали, відзнаки, прізв'язів тощо. При зауваженні наголосувалося на перевагах дітей, їх розумінні і підтримці інших, співпереживанні і співчутті їм. Перед початком гри у слабозорих дітей формували уявлення про майбутню гру, пояснювали її зміст, вчили речитативи, загадки, потішки, проговорювали всі нові слова, створювали умови, за яких діти вимушені були називати спортивний інвентар, звертатися до товариша по команді; пояснювали призначення різних звукових, дотикових сигналів і орієнтирів тощо. Крім того, дітей ознайомлювали з місцем проведення ігор, формували їх уявлення про предмети, що їх оточують, спортивний інвентар, знаходження вікон, дверей, тренажерів та інших орієнтирів.

Усі ігри були адаптовані до можливостей слабозорих дітей. При цьому взаємодія педагогів, вихователів і лікарів була спрямована на врахування досвіду дітей у зорово-слуховому сприйнятті навчального матеріалу, стану гостроти зору, рівня фізичної підготовленості, наявності навичок просторового орієнтування, інтересів та емоційного настрою. При проведенні ігор використовували рельєфні плакати, плани майданчиків і спортивних залів, альбоми, «Азбуку рухів», спортивний інвентар, що навчали дітей розрізненню предметів за типом поверхні (дерево, тканина, шкіра, гума, пластик, ребриста дошка), вагою і об'ємом, визначати характеристику ґрунту ногами (дерев'яне чи килимове покриття, лінолеум, асфальт, трав'яний покрив, утрамбований чи рихлий сніг) тощо. Результати прикінцевих зрізів, проведених після корекційно-розвивального експерименту показали, що рівень розвитку пізнавальної діяльності у слабозорих дітей експериментальної групи значно покращився порівняно з контрольною групою за всіма показниками і наблизився до рівня зрячих однолітків. Кількісна характеристика змін, що відбулися в дітей ЕГ, КГ1 і КГ2 за всіма показниками подана в таблиці 1.

З наведених у таблиці даних бачимо, що після проведення педагогічного експерименту кількість дітей з високим рівнем зорового сприйняття збільшилась на 43,0% в ЕГ; у КГ1 – на 3,9%, і в КГ2 на 13,3%. Приріст на середньому рівні склав 3,8% в ЕГ, 3,9% у КГ1, в КГ2 дітей із середнім рівнем зорового сприйняття стало на 3,4% менше. Кількість дітей з низьким рівнем за цим показником зменшилась на 49,9% в ЕГ, на 15,3% в КГ1 і на 10,0% у КГ2.

Таблиця 1

Динаміка змін за показниками пізнавальних психічних процесів у дітей 5-7 років (%)

Показники	Групи дітей								
	ЕГ			КГ1			КГ2		
	РІВНІ			РІВНІ			РІВНІ		
	В	С	Н	В	С	Н	В	С	Н
Зорове сприйняття	+43,0	+3,8	-49,9	+3,9	+3,9	-15,5	+13,3	-3,4	-10,0
Мислення	+38,5	-7,7	-30,7	+3,8	+3,8	-7,7	+13,4	-6,6	-6,6
Рухова пам'ять	+27,0	+7,8	-34,6	0	+3,8	-3,8	+6,7	0	-6,7
Просторове уявлення	+42,3	-3,9	-3,8	+3,8	0	-3,8	+13,3	-3,2	-10,0
Зорова пам'ять	+57,7	0	-57,7	+3,8	+7,7	-11,5	+16,7	-10,0	-6,7
Розумова працездатність	+53,8	+7,7	-61,5	+3,9	+3,9	-7,6	+16,7	-10,0	-6,7
Загальна поінформованість	+46,2	-9,2	-26,9	0	+3,8	-3,8	+16,6	-16,6	0
Оптико-кінестетична здібність	+56,4	-3,2	-48,7	+3,8	+3,8	-7,7	+8,9	-4,5	-6,6

За результатами виконання тесту на рівень розвитку мислення, приріст кількості дітей з високим рівнем розвитку мислення склав 38,5% в ЕГ, 3,8% в КГ1 і 13,4% в КГ2. Кількість дітей з середнім рівнем: на 7,7% зменшилась у ЕГ; на 3,8% збільшилась в КГ1 і на 6,6% зменшилась в КГ2. Кількість дітей з низьким рівнем: зменшилась у ЕГ на 30,7%, у КГ1 на 7,7% дітей і в КГ2 на 6,6%. За показниками рухової пам'яті кількість дітей з високим рівнем в ЕГ збільшилась на 27,0%, у КГ1 лишилась без змін і в КГ2 збільшилась на 6,7%; з середнім рівнем – на 7,8% дітей збільшилась в ЕГ, на 3,8% у КГ1 і 0% в КГ2; з низьким рівнем – зменшилась на 34,6% в ЕГ, на 3,8% в КГ1 і на 6,7% в КГ2. При виконанні тесту на просторове

уявлення приріст високого рівня склав 42,3% в ЕГ; 3,8% в КГ1 і 13,3% в КГ2. Середнього рівня стало менше на 3,9% в ЕГ; 0% в КГ1 і 3,2% в КГ2. Низький рівень зменшився на 38,5% в ЕГ; 3,8% в КГ1 і 10,0% в КГ2. При дослідженні зорової пам'яті встановлено, що кількість дітей з високим рівнем розвитку зорової пам'яті на 57,7% збільшилась в ЕГ; на 3,8% в КГ1 і на 16,7% в КГ2. Кількість дітей з середнім рівнем не змінилася у ЕГ, збільшилась на 7,7% в КГ1 і й на 10,0% в КГ2; з низьким рівнем – на 57,8% дітей зменшилась у ЕГ, на 11,5% у КГ1 і на 6,7% в КГ2.

Кількість дітей, що продемонстрували високий рівень розумової працездатності у ЕГ збільшилась на 53,8% у КГ1 на 3,9%, і в КГ2 на 16,7%; середнього рівня: у ЕГ збільшилась на 7,7%; у КГ1 на 3,9%, у КГ2 зменшилась на 10,0%; низького рівня: у ЕГ зменшилась на 61,5%, у КГ1 на 7,6%, і в КГ2 на 6,7%. За результатами виконання тесту загальної поінформованості, приріст високого рівня склав: на 46,2% в ЕГ; 0% в КГ1 і 16,6% у КГ2; середнього – -19,2% у ЕГ; 3,8% у КГ1 і -16,6% у КГ2; низького – -26,9% у ЕГ; 3,8% у КГ1 і 0% у КГ2. Результати діагностики оптико-кінестетичної здібності: на високому рівні приріст склав 56,4% у ЕГ; 3,8% у КГ1 і 8,9% у КГ2; на середньому – -23,2% у ЕГ, 3,8% у КГ1 і -4,5% у КГ2; на низькому рівні – -48,7% у ЕГ; 7,7% у КГ1 і 6,6% у КГ2. Отже, результати прикінцевих зрізів засвідчили, що у слабозорих дітей ЕГ покращилися показники всіх психічних процесів. Проте повністю нівелювати різницю між слабозорими і зрячими дітьми не вдалося. У КГ1 теж спостерігалася позитивна динаміка, але кількість дітей, що покращила свої результати була значно меншою. Таким чином, результати корекційно-розвивального експерименту підтвердили ефективність визначених педагогічних умов розвитку пізнавальної діяльності слабозорих дітей 5-7 років засобами ігор.

ВИСНОВКИ

1. Реалізація визначених педагогічних умов забезпечується корекційно-розвивальною роботою, що складається з трьох етапів: діагностувального, корекційно-розвивального і закріплювального. При цьому методика розвитку пізнавальної діяльності слабозорих дітей 5-7 років засобами рухливих ігор стає більш ефективною при використанні їх відповідно до розвитку особистості дітей, їхніх сенсорних функцій і фізичних якостей; у поєднанні з мовними, артикуляційними, пальчиковими, сюжетно-рольовими іграми.

2. Завдяки проведенню занять розвивальної та ігрової спрямованості і корекційному впливу у слабозорих дітей експериментальної групи відбулися значні зміни в рівні розвитку пізнавальної діяльності. Це виявилось в тому, що слабозорі діти більш усвідомлено сприймали завдання, мету, в них появилися навички планування необхідних дій і послідовного їх виконання, розширився словниковий запас, що дозволяє пояснити свої дії, відбулося досить продуктивне використання ними допомоги, що дозволило зробити розгорнутим і наочним процес поступового осмислення діагностичного матеріалу. Високий рівень пізнавальних психічних процесів виявлений у 59,1% слабозорих дітей експериментальної групи 6 і 7 років. Це на 42,9% вище порівняно з контрольною групою їх однолітків, що також доводить ефективність проведеної експериментальної роботи.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ. У перспективі розробка сюжетно-рольових і мовленнєвих ігор для розвитку пізнавальної діяльності, а також рухливі ігри та ігри на воді для розвитку орієнтації в просторі і координації рухів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Григорьева Л.П. Восприятие цветowych изображений у школьников с нормальным и нарушенным зрением / Л.П. Григорьева // Дефектология. – М., 1988. - № 5. – С. 23-29.
2. Касаткин Л.Ф. Координация движений и ее особенности у школьников с глубокими нарушениями зрения / Л.Ф. Касаткин // Дефектология. – М., 1975. - № 1. - С. 24-25.
3. Литвак А.Г. Психология слепых и слабовидящих / А.Г. Литвак. - СПб, - С.-Петербург, 1998. – 270 с.
4. Новикова Л.А. Нейрофизиологические механизмы нарушения зрения и слуха в детском возрасте / Л.А. Новикова // Дефектология. – М., 1986. - № 1. – С. 16-21.
5. Plaksina L.I. Teoreticheskie osnovy korrekcionnoi raboty v detskih sadah dlja detei s narusheniem zrenija / L.I. Plaksina. – М., 1998. – 262 s.
6. Sekovec L.S. Korrekcionno-pedagogicheskaja rabota po fizicheskomu vospitaniju detei doskol'nogo vozrasta s narusheniem zrenija / L.S. Sekovec. – Novgorod: KGC, 2000. – 143 s.
7. Tarasun V.V. Morfofunkcional'na gotovnist' ditei z osoblivostjami u rozvitku do shkil'nogo navchannja: diagnostika i formuvannja (neiropsihologichnii suprovid). Monografija / Valentina Volodimirivna Tarasun. – K.: Vidavnicтво NPU imeni M. P. Dragomanova, 2008. – 350 s.
8. Feokistova V.A. Organizacija korrekcionnoi raboty v mladshih klassah dlja slepyh i slabovidjashih detei / V.A. Feokistova. – Kiev, 1974. – 135 s.

УДК 371.134:796.011:378.172

Белікова Н.О.

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки м. Луцьк

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ ДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розроблено та науково обґрунтовано організаційно-педагогічні умови, які можуть бути покладені в основу процесу формування готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до здоров'язбережувальної діяльності. Схарактеризовано послідовні етапи їх реалізації: мотиваційно-цільовий, активно-діяльнісний і оціночно-аналітичний.